

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

68. P-1478/15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Hilje, u pravnoj stvari tužitelja RAIFFEISEN LEASING d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 43, OIB: 75346450537, kojeg zastupaju punomoćnici Davor Eterović i Mislav Šarac, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Eterović i Šarac iz Zagreba, Palmotićeve 68, protiv tuženika BANKO d.o.o. Split, Dubrovačka 19, OIB: 65237440797, kojeg zastupa punomoćnik Marin Budimir, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Budimir & partneri iz Splita, Toslatojeva 35a, radi povrata stvari, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 12. siječnja 2017. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, s danom objave 8. veljače 2017.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku BANKO d.o.o. Split, Dubrovačka 19, OIB 65237440797 vratiti tužitelju RAIFFEISEN LEASING d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 43, OIB 75346450537, u roku 8 (osam) dana, slijedeću opremu:

- OKUMA CNC multitasking stroj MULTUS B 200Cx750, serijski broj: PJ 143033 sa svom dodatnom opremom;
- OKUMA 4-osni VERTIKALNI OBRADNI CENTAR MB 46 VAE s dodanom rotacionom osi, serijski broj: PJ 144337 sa svom dodatnom opremom;
- OKUMA CNS TOKARSKI STROJ GENOS L300M, serijski broj: PA 193, sa svom dodatnom opremom;
- VERTIKALNI OBRADNI CENTAR CNC VICTOR VCENTER 85C, serijski broj: W3-1415 sa svom dodatnom opremom,
- OKUMA CNC tokarski stroj serije GENOS – Model L200 E-M, serijski broj: ME776 sa svom dodatnom opremom.

II/ Nalaže se tuženiku BANKO d.o.o. Split, Dubrovačka 19, OIB 65237440797 nadoknaditi tužitelju RAIFFEISEN LEASING d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 43, OIB 75346450537 troškove parničnog postupka u iznosu od 104.875,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 8. veljače 2017. do isplate po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku 8 (osam) dana.

III/ Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 63.875,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 8. veljače 2017. do isplate, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je protiv tuženika podnio ovom sudu 12. lipnja 2016. tužbu radi povrata opreme: OKUMA CNC multitasking stroj MULTUS B 200Cx750, serijski broj: PJ 143033 sa svom dodatnom opremom; OKUMA 4-osni VERTIKALNI OBRADNI CENTAR MB 46 VAE s dodanom rotacionom osi, serijski broj: PJ 144337 sa svom dodatnom opremom; OKUMA CNS TOKARSKI STROJ GENOS L300M, serijski broj: PA 193, sa svom dodatnom opremom; VERTIKALNI OBRADNI CENTAR CNC VICTOR VCENTER 85C, serijski broj: W3-1415 sa svom dodatnom opremom i OKUMA CNC tokarski stroj serije GENOS – Model L200 E-M, serijski broj: ME776 sa svom dodatnom opremom. U tužbi i tijekom postupka u bitnom navodi da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o financijskom leasingu broj 35859/10, broj 35857/10, broj 44641/10, broj 44644/14 i broj 44643/14 na temelju kojih je tužitelj kao davatelj leasinga predao tuženiku kao primatelju leasinga u posjed predmetne objekte leasinga, za što mu se tuženik obvezao plaćati ugovorene leasing rate. Ističe da tuženik nije uredno izvršavao svoje obveze po navedenim ugovorima, da je došao u blokadu i stoga pokrenuo postupak predstečajne nagodbe, a slijedom čega je tužitelj, sukladno Općim uvjetima ugovora o financijskom leasingu (koji su sastavni dio ugovora o leasingu), obzirom na ispunjenje uvjeta za raskid ugovora o leasingu zbog neplaćanja te prezaduženosti i pokretanje predstečajnog postupka, dopisima/odlukama od 19. svibnja 2015., koje je tuženik zaprimio 22. svibnja 2015., raskinuo navedene ugovore i pozvao tuženika na podmirenje dospjelog potraživanja, odnosno na povrat predmeta leasinga u roku sedam dana. Navodi da je tuženik u vrijeme raskida ugovora o leasingu bio u zakašnjenju s plaćanjem po pet mjesečnih rata po svakom ugovoru.

Tuženik je u odgovoru na tužbu prije svega prigovorio previsoko naznačenoj vrijednosti predmeta spora (2.523.800,25 kn) navodeći da se radi o reivindikacijskom zahtjevu koji ne glasi na određenu novčanu svotu te je predložio da sud, sukladno čl. 40 st. 3 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka USRH, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 - odluka USRH – dalje: ZPP) odredi vrijednost predmeta spora u nižem, primjerenom iznosu od 501.000,00 kn koji bi strankama omogućio revizijsku zaštitu. Nadalje je prigovorio mjesnoj nadležnosti ovog suda pozivajući se na odredbu čl. 63a, u vezi čl. 63 ZPP s obrazloženjem da je propisana isključiva mjesna nadležnost Trgovačkog suda u Splitu jer se radi o sporu u vezi izlučnog prava gdje je mjesno nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište (pred)stečajnog dužnika. Pored navedenog, tuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev. Ističe da nije sporno da je u tijeku postupak predstečajne nagodbe nad tuženikom, jednako kao niti samo izlučno pravo tužitelja na predmetnim strojevima, međutim ističe da ti strojevi po samoj prirodi ne dopuštaju izvršenje postavljenog tužbenog zahtjeva jer se radi o stvarima koje su izgubile svoju samostalnost te bi njihovim odvajanjem od postrojenja došlo do uništenja čitavog postrojenja u smislu čl. 6 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14 – dalje: ZV). Nadalje je osporio tužiteljeve navode da ne želi plaćati troškove najma za tih pet strojeva, već navodi da to trenutno nije u mogućnosti obzirom da navedeni troškovi ne spadaju u troškove operativnog poslovanja u smislu čl. 17 st. 2 toč. 3 Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13 – dalje: ZFPPN).

U odnosu na prigovor vrijednosti predmeta spora treba navesti da je tužitelj uz podnesak od 29. listopada 2015. dostavio nalaz i mišljenje sudskog vještaka Zlatka Totha, dipl. ing. strojarstva iz Zagreba od 28. listopada 2015. (list 194-196 spisa) iz kojeg proizlazi da vrijednost strojeva koji su predmet ovog spora, u 2015. godini, iznosi 398.000,00 EUR pa stoga, kada se ima u vidu protuvrijednost navedenog iznosa u kunama na dan podnošenja tužbe, ne proizlazi da je tužitelj suviše visoko naznačio vrijednost predmeta spora i da su time bile ispunjene pretpostavke iz čl. 40 st. 3 ZPP za određivanje vrijednosti predmeta spora od strane suda u nižem iznosu.

Sud je odbio prijedlog tužitelja za provođenje financijskog vještačenja na okolnost opravdanosti raskida ugovora o leasingu, jednako kao i prijedlog za saslušanje svjedoka Sanje Božić, Juraja Gabriše i Petre Dilber na okolnost posjedovanja spornih strojeva i mogućnosti njihovog odvajanja od podloge. Nadalje je odbijen prijedlog tuženika za provođenje očevida na licu mjesta uz nazočnost vještaka strojarske struke na okolnost mogućnosti odvajanja strojeva od podloge i utvrđenja bi li se njihovim odvajanjem uništilo čitavo postrojenje, te prijedlog tuženika za saslušanje zastupnika po zakonu tužitelja kao stranke u postupku. Navedeno stoga što je sud ocijenio da se, obzirom na nesporne činjenice i sadržaj dokumentacije u spisu, odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva može donijeti i bez izvođenja tih dokaza, a sud je, sukladno čl. 10 st. 1 ZPP, postupak dužan provesti brzo, efikasno i bez nepotrebnih troškova.

Ocjenom dokumentacije u spisu u smislu čl. 8 ZPP te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, ovaj je sud došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

Naime, predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za predaju u posjed strojeva (opreme) pobliže navedene pod stavkom I izreke ove presude, a između stranaka nije sporno da je navedena oprema predana tuženiku u posjed temeljem Ugovora o financijskom leasingu broj 35859/10, broj 35857/10, broj 44641/10, broj 44644/14 i broj 44643/14 i da tuženik istu koristi za obavljanje svoje djelatnosti. Nadalje nije sporno da je tužitelj bio u zakašnjenju s plaćanjem najmanje dvije leasing rate po svim navedenim ugovorima i da je stoga tužitelj dopisima/odlukama od 19. svibnja 2015. navedene ugovore raskinuo te od tuženika zatražio podmirenje dospjelog dugovanja i povrat strojeva.

Sporni su mjesna nadležnost ovog suda te osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno pitanje mogućnosti odvajanja predmetnih strojeva od postrojenja tuženika u koji su ugrađeni bez uništenja čitavog postrojenja.

U odnosu na prigovor mjesne nadležnosti ovog suda treba navesti da je odredbom čl. 34b toč. 1 ZPP propisano je da trgovački sudovi u parničnom postupku u prvom stupnju sude u sporovima između pravnih osoba; u sporovima između pravnih osoba i obrtnika, uključujući i trgovce pojedince; u sporovima između obrtnika uključujući i sporove između trgovaca pojedinaca, ako se radi o sporu u vezi s njihovom djelatnošću; osim ako nije riječ o sporovima u kojima prema tom Zakonu uvijek sude općinski sudovi (čl. 34 st. 1), odnosno ako nije riječ o sporovima za koje je zakonom utvrđena nadležnost nekog drugog suda. Ovaj sud je stvarno nadležan za odlučivanje u ovom postupku sukladno citiranoj odredbi, dok je mjesna nadležnost ovog suda između stranaka ugovorena čl. 16 Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu koji su sastavni dio Ugovora o leasingu broj 44643/14, broj 44641/14, broj 44644/14, broj 35859/10 i broj 35857/10 (list 41-45, 59-63, 77-81, 95-96 i 109-110 spisa).

Kako je to sud već ranije ukazao rješenjem od 29. siječnja 2016. kojim je odlučeno o prijedlogu za osiguranje, pogrešno se tuženik poziva na odredbu čl. 63a, u vezi čl. 63 ZPP obzirom da nad tuženikom nije pokrenut stečajni postupak, a sama okolnost da je nad njim u tijeku postupka predstečajne nagodbe nije od utjecaja na pitanje mjesne nadležnosti jer se odredbe čl. 63 i čl. 63a ZPP ne primjenjuju analogno na postupke u kojima je nad strankom u tijeku predstečajni postupak.

Sukladno čl. 219 ZPP svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8 ZPP) ne uspije formirati zaključak o određenoj činjenici, o postojanju te činjenice će zaključiti primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221a ZPP) koja obavezuju sud da uzme za nedokazanu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

Uvidom u dokumentaciju u spisu, utvrđeno je da je tužitelj 19. svibnja 2015., temeljem čl. 9 Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu, raskinuo Ugovor o financijskom leasingu broj 44643/14 (list 53 spisa), broj 44641/14 (list 71 spisa), broj 44644/14 (list 89 spisa), broj 35859/10 (list 101 spisa) i broj 35857/10 (list 115 spisa) te je tuženika pozvao da u roku sedam dana podmiri dospjela potraživanja, odnosno preda objekte leasinga slobodne od osoba i stvari radi prodaje i namirenja potraživanja davatelja leasinga.

Iz rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj Stpn-10/16 od 2. rujna 2016. (list 235-255 spisa) kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe, vidljivo je da tužitelj nije na popisu vjerovnika s kojima je tuženik sklopio predstečajnu nagodbu. Okolnost da tužitelj nije prijavio svoju novčanu tražbinu u postupku predstečajne nagodbe nad tuženikom ni na koji način nije relevantna za ishod ovog spora. Naime, prije svega, predmet ovog spora nije zahtjev tužitelja za isplatu novčanih potraživanja proizašlih iz ugovornog odnosa stranaka. Osim toga, neprijavlivanjem od strane tužitelja novčane tražbine koja je nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe i neuvrštvavanjem od strane tuženika iste u popis obveza prema vjerovnicima iz članka 60 st. 3 ZFPPN, za tužitelja je, u smislu čl. 81 st. 2 ZFPPN, nastala određena pravna posljedica, a to je da mu u odnosu na takvu tražbinu, nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe, nije dopušteno pokretanje ovršnog ili parničnog postupka protiv dužnika radi utvrđenja i ostvarenja iste. Prema tome, iz navedenog proizlazi da je svojim propuštanjem prijavljivanja novčane tražbine tužitelj na svojevrsan način tuženiku otpustio dug s osnove neplaćenih naknada po ugovorima o leasingu.

Odredbom čl. 9 Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu (koji su sastavni dio Ugovora o leasingu broj 44643/14, broj 44641/14, broj 44644/14, broj 35859/10 i broj 35857/10) propisano je da davatelj leasinga može u svako doba s trenutačnim učinkom jednostrano raskinuti ugovor pisanom obaviješću upućenom primatelju leasinga ukoliko primatelj leasinga uzastopno zakasni s plaćanjem dvije dospjele mjesečne rate ili zakasni s ispunjenjem druge obveze temeljem Ugovora o financijskom leasingu dulje od 30 dana. Nadalje je odredbom čl. 10 Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu propisano da u slučaju raskida ugovora ili drugog načina prestanka ugovora o financijskom leasingu, kao i u slučaju da nakon isteka ugovora o financijskom leasingu primatelj leasinga nije stekao pravo na prijenos prava vlasništva nad objektima leasinga, isti je dužan, bez odgode, objekt leasinga u urednom stanju i prema uputama davatelja leasinga dostaviti na određeno mjesto u Republici Hrvatskoj.

Sukladno čl. 45 st. 1 i 3 Zakona o leasingu ("Narodne novine" broj 135/06 – dalje: Zakona o leasingu/06), koji se primjenjuje na Ugovore o leasingu broj 35859/10 i broj 35857/10, davatelj leasinga može, ako je primatelj leasinga dva uzastopna roka u zakašnjenju s plaćanjem naknade, raskinuti ugovor o leasingu i ima pravo na iznos dužne naknade i ostale tražbine iz ugovora o leasingu, a ako raskine ugovor, davatelj leasinga ima pravo oduzeti objekt leasinga od primatelja leasinga. Također je odredbom čl. 59 st. 1 i 3 Zakona o leasingu ("Narodne novine" broj 141/13 – dalje: Zakon o leasingu/13), koji se primjenjuje na Ugovore o leasingu broj 44643/14, broj 44641/14 i broj 44644/14, propisano da davatelj leasinga može, ako primatelj leasinga nije platio dvije uzastopne naknade, raskinuti ugovor o leasingu i ima pravo na iznos dužne naknade i ostale tražbine iz ugovora o leasingu., a ako raskine ugovor, davatelj leasinga ima pravo oduzeti objekt leasinga od primatelja leasinga.

Tijekom postupka tuženik nije osporio navode tužitelja da mu po navedenim ugovorima o leasingu nije platio dvije uzastopne rate pa su se stoga ispunile pretpostavke iz čl. 9 Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu, odnosno iz čl. 45 st. 1 Zakona o leasingu/06 i čl. 59 st. 1 Zakona o leasingu/13 za raskid Ugovora o financijskom leasingu broj 44643/14, broj 44641/14, broj 44644/14, broj 35859/10 i broj 35857/10. Time je ujedno, sukladno čl. 10 Općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu, odnosno sukladno čl. 45 st. 3 Zakona o leasingu/06 i čl. 59 st. 3 Zakona o leasingu/13, nastala obveza tuženika za vraćanje objekata leasinga tužitelju.

Uvidom u prijedlog tuženika kao predstečajnog dužnika za sklapanje predstečajne nagodbe (list 229-234 spisa) utvrđeno je da je tuženik u tablici obveza prema izlučnim vjerovnicima pod rednim brojem 2 naveo obvezu prema tužitelju u odnosu na ovdje sporne strojeve kao predmet izlučnog prava, dok je Ugovore o financijskom leasingu broj 44643/14, broj 44641/14, broj 44644/14, broj 35859/10 i broj 35857/10 naveo kao osnovu izlučnog prava. Time je sam tuženik priznao pravo tužitelju na navedenim strojevima jer je odredbom čl. 55 ZFPPN propisano da je izlučni vjerovnik osoba koja na temelju kojega svoga stvarnog ili obveznog prava može dokazati da neki predmet ne pripada u imovinu dužnika te nije vjerovnik u postupku predstečajne nagodbe, a njezino će se pravo na izdvajanje predmeta utvrđivati prema pravilima koja se primjenjuju za ostvarivanje tih prava izvan postupka predstečajne nagodbe.

U odnosu na tuženikove navode da bi odvajanje strojeva od postrojenja dovelo do uništenja čitavog postrojenja treba navesti da je sud pregledom fotografija na listu 131-132 spisa, koje je sam tuženik dostavio kao dokaz tvrdnjama da strojevi ne predstavljaju samostalne cjeline, utvrdio da se radi o masivnim strojevima koji služe za proizvodnju te predstavljaju dio proizvodnog pogona tuženika, međutim njihovo je odvajanje fizički moguće od ostatka postrojenja. Naime, suprotno tvrdnjama tuženika, iz navedenih fotografija ne proizlazi da bi ovi strojevi bili trajno spojeni sa postrojenjem na način da se od njega ne bi mogli fizički odvojiti bez da pritom budu uništeni ili strojevi ili postrojenje, odnosno njihov bitan dio. Prema ocjeni ovog suda, radi se o strojevima koji predstavljaju stvari koje mogu biti samostalnim objektom stvarnih prava pa je stoga neosnovan tuženikov prigovor da su predmetni strojevi izgubili svoju samostalnost u smislu čl. 6 ZV.

Slijedom svega navedenog, valjalo je obvezati tuženika na povrat strojeva koji su predmet (objekt) Ugovora o financijskom leasingu broj 44643/14, broj 44641/14, broj 44644/14, broj 35859/10 i broj 35857/10 kako je odlučeno pod stavkom I izreke ove presude.

Odluka iz stavka II izreke temelji se na odredbama čl. 151, čl. 154 st. 1 i čl. 155 ZPP.

Tužitelju su priznati troškovi sastava tužbe u iznosu od 25.300,00 kn prema Tbr. 7 toč. 1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12 i 104/14 – dalje: Tarife) i troškovi zastupanja na ročištima 11. studenog 2016. i 12. siječnja 2017. u iznosima od po 25.300,00 kn za svako ročište prema Tbr. 9 toč. 1 Tarife, što uvećano za PDV po stopi od 25% prema Tbr. 42 Tarife i za troškove sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn i na presudu u iznosu od 5.000,00 kn prema Tbr. 1 st. 1 i Tbr. 2 st. 1 Tarife sudskih pristojbi iz Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 26/03-pročišćeni tekst, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15) ukupno iznosi 104.875,00 kn.

Nisu mu priznati troškovi pristupa ročištu za objavu presude jer isti, prema ocjeni ovog suda, ne predstavljaju izdatak koji je potreban za vođenje spora u smislu čl. 155 ZPP kada se ima u vidu odredba čl. 335 ZPP prema kojoj se presuda za onu stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude istoj dostavlja putem e-oglasne ploče suda. Tužitelju nadalje nisu priznati troškovi sastava podneska od 15. srpnja 2015. kojim se očitovao na odgovor tuženika na prijedlog za određivanje privremene mjere te troškovi zastupanja na ročištu 15. listopada 2015. koje je bilo zakazano povodom prijedloga za određivanje privremene mjere i na kojem se raspravljalo isključivo o prijedlogu za osiguranje. Naime, sud je o ovim troškovima, koji se odnose na postupak osiguranja, već odlučio pravomoćnim rješenjem od 29. siječnja 2016. (list 198-205 spisa) na način da je odbio tužiteljev zahtjev za naknadu istih obzirom da je tuženik uspio u postupku osiguranja (čl. 14 st. 5 Ovršnog zakona /"Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16-odluka USRH – dalje: OZ/).

Odluka o zakonskim zateznim kamatama tekućim na dosuđene troškove postupka temelji se na odredbi čl. 30 OZ s time da je sud visinu stope zatezne kamate sud odredio sukladno čl. 29 st. 2 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koja se primjenjuje na odnose koji proizlaze iz trgovačkog ugovora budući glavno potraživanje (predmet spora) proizlazi iz takvog ugovora pa se stoga navedena stopa zatezne kamate ima primijeniti i na akcesorne (sporedne) tražbine (troškovi parničnog postupka – čl. 35 st. 2 ZPP).

Slijedom izloženog, riješeno je kao pod stavkom II i III izreke ove presude.

U Zagrebu, 8. veljače 2017.

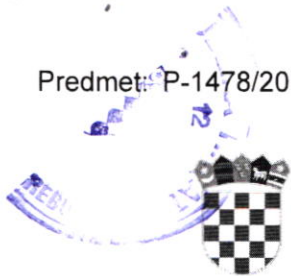
SUDAC
Maja Hilje, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 8 (osam) dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u 3 (tri) primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Za točnost otpravka - ovlaštteni službenik:
Antonija Fuš

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-1478/2015-33

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Maja Hilje

Datum pravomoćnosti: 23.03.2021.

Datum ovršnosti: 08.04.2021.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

